

Az onkológiai sebészet hazai kiválósága

Dr. Tóth Lajos Barna

nagyon fontosnak tartja, hogy az orvostudomány fejlődésével az elsajátítható technikákat minél többen illesszék be gyógyító tevékenységükbe.

„Soha nem szabad elfelejteni, hogy egy daganatos megbetegedés nemcsak az egyén, hanem a környezete számára is súlyos terhet jelent. Hiszek benne, és a számok is azt igazolják, hogy a diagnosztizált daganatos betegségben szenvedők ma már sokkal jobb eséllyel élnek túl, mint akár csak egy-két évtizeddel ezelőtt, és ebben nekünk, orvosoknak is hatalmas felelősségünk van, hiszen a tudomány olyan új lehetőségeket ad a kezünkbe, amelyekkel kötelességünk élni.”

– A nagymamám szerint már óvodásként azt mondogattam, hogy orvos leszek. Ez határozta meg az egész életemet, beitta magát a lelkembe, és igen hamar elköteleződtem a sebészet mellett – vall az indulásról dr. Tóth Lajos Barna, akinek a Debreceni Orvostudományi Egyetemről a Kenézy Gyula Kórházba vezetett az útja, ahol Hajdu Zoltán professzor vitte el az onkológiai sebészet irányába.

Egyetlen magyar orvosként

– Ma is azt gondolom, hogy ez nagyon komoly feladat, mert nagyon szerű dolog egy vakbélgyulladást meggyógyítani, de a daganatos beteg kezelése a sebészet kiemelt területe – mondja, és felidézi: a hashártyaáttétes betegek kezelése akkor még szinte csak annyiból állt, hogy felnyitották és visszazárták a területet, majd a beteg meghalt. – Orvosként óriási felelősség és nagy megtiszteltetés, ha valaki ránk bizza magát vagy beteg hozzátartozóját. Orvosi pályám során, talán éppen ezért, mindig az motivált, hogy egyre nagyobb tudás lehessen a birtokomban, hogy egyre több eszközt és vívmányt állíthassak a pácienseim gyógyulásának szolgálatába.

A jó sors hozta úgy, hogy 2011-ben a kezembe került egy meghívó, ami egy bergamói sebészeti kongresszusra szól, s a hashártyaáttétek kezelésével foglalkozó sebészek jöttek össze – derül ki arról, hogyan is lett elhivatottja és egyetlen hazai

képviselője egy addig errefelé ismeretlen eljárásnak. Megismerkedett Marcello Deracóval, aki mellett Milánóban leste el a műtét fogásait.

– Sem előtte, sem azóta magyar sebész ilyen típusú operációt soha nem végzett – jegyzi meg tényként, s éppen ettől volt még izgalmasabb, még nagyobb a kihívás, hiszen itthon senkitől sem kérhetett tanácsot. – Tudtam, Magyarországon egyedül leszek sebész, aki a nagyon hosszú, 8–12 órás, bonyolult és sok szervet érintő műtétet elvégzi, és aki mellett áll majd egy kiváló team – aneszteziológustól dietetikuson át a gyógytornászig.

A külföldi tapasztalatok megszerzése után hazánkban és Közép-Kelet-Európában elsőként a nyíregyházi kórházban végezte el a citoreduktív sebészeti beavatkozást és HIPEC-kezelést 2012 tavaszán, mára már 300 ilyen beavatkozáson van túl.

Szükség volt egy speciális gépre, amely a hasüregben 42 és fél Celsius-fokon keringeti a kemoterápiás folyadékot. Pénz hiányában nem maradt más lehetősége, mint létrehozni egy alapítványt, és szó szerint összekalapolta a 12,5 millió forintot, hogy a hasi mosást a legjobb feltételekkel végezhesék el.

Megmentett életek

Sikerült olyan betegeket meggyógyítani, akikről máshol már lemondtak. Szakmai pályafutásában pedig meghatározó, hogy Washingtonban 2013-ban dr. Paul

Fotó: Dobó Ferenc

H. Sugarbakerrel, a beavatkozás atyjával dolgozhatott. Ma európai és világtársaságok résztvevője, előadója.

– Mindig elmondom, hogy ez nem minden esetben alkalmazható eljárás. Volt, aki teljesen meggyógyult, volt, akinek még sok-sok évet adtam a családjával, és van, sajnos, akinek nem tudjuk az életét megmenteni, meghosszabbítani. Ez függ a betegség súlyosságától, hogy mennyire legyengült szervezetet kell operálni – mutat rá a nehézségekre is dr. Tóth Lajos Barna, aki – bár nagy kihívás – heti két műtétet is vállal. Az ilyen operációknál világszerte 100-ból négy beteg meghal, ő az eddig megműtött háromszázból négyet veszített el, és mindegyik megviselte.

– Egyfajta küldetésemnek tekintem, hogy Magyarországon az orvosok többsége megismerje a módszert, és javasolják a betegnek. Ám egyelőre leggyakrabban még a betegek találják meg – teszi hozzá, és hogy azt is szokta mondani: csak rá ne legyen szükség, mert akkor valami nagyon nem jó miatt találkoznak.

Az Európai Sebésztársaság sebészeti onkológia szakvizsgát 2016-ban Nápolyban szerezte meg, ez egy kvalifikált uniós szakképesítés, mely a hasüregi daganatos betegségek

magas színvonalú ellátását teszi lehetővé.

Válogathatnak a rezidensekből

– Mindig látnunk kell az embert, és minden esetben maximumot nyújtani. Amikor bejön egy beteg, akkor neki a saját baja a legfontosabb, ezért igen, lehet nekem is a vakbélműtét ugyanolyan fontos, mint a 12 órás speciális operáció. Előbbiekből ma már keveset vállalok, átadom ezeket a fiataloknak, tanuljanak, szerezzenek tapasztalatot, műtétit rutint, sajátítsák el a mozdulatokat – magyarázza az ország egyik legnagyobb sebészeti osztályának vezető főorvosaként, s jó érzés számára, hogy van tíz fiatal orvosuk. – Értük is felelősséggel tartozom, nagy elismerés, hogy válogathatunk a rezidensjelöltekből, sokan pedig azért jönnek, mert itt vagyok. Voltak ajánlatok, csábítottak máshová, de itt maradok – nyomatékosítja kötődését Nyíregyházához, a Jósza András Oktatókórházhoz, és nevetve meséli, hogy imád ügyelni, mert egy akut beteget látni teljesen más érzés, tapasztalat. – Ezért életem mindig – mondja a főorvos, aki bevalottan adrenalinfüggő, ezért indult Ironman-versenyeken, és ezért operál mindig, mert az az igazi adrenalinbomba.

Bednár Mónika